

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D., ve věci

žalobce: **N. H. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
sídlem 739 51 Vyšní Lhoty 234

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2025 č. j. OAM-957/BA-BA01-HA15-2025, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou ze dne 29. 10. 2025 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

§ 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

2. Podle žalobce žalovaný postupoval v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a nedbal základních zásad správního řízení. Zároveň namítl nesprávnou aplikaci § 14 zákona o azylu a nesprávný závěr o nenaplnění důvodů k udělení doplňkové ochrany. Zdůraznil, že na území ČR pobývá více 45 let, ČR je pro něj domovem. Vietnam za svůj domov nepovažuje, v případě návratu tam by byl zcela jistě vystaven žití na ulici. Poukázal na zásadu non-refoulement, kdy mezi nebezpečí při navrácení žalobce patří také nebezpečí bezdomovectví pro porušení lidské důstojnosti. Žalovaný se podle žalobce nezabýval otázkou vazeb a možnosti života žalobce v zemi původu, žalovaný pomíjí subjektivní aspekt osoby žalobce.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Zdůraznil, že žalobce si byl vědom, že si měl v roce 2021 prodloužit pobytové oprávnění. Žalovaný má za to, že neudělení mezinárodní ochrany žalobci neznamena porušení zásady non-refoulement, přičemž odkázal na judikaturu NSS, shodně jako k otázce dlouhého pobytu žalobce v ČR. Žalovaný se dále odkázal na dle jeho názoru zcela dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 27. 8. 2025 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 20. 8. 2025 kontrolován Policií ČR a bylo zjištěno, že nedisponuje oprávněním k pobytu a byl tak proto také zajištěn. Při poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že rozvedený a bezdětný. Z Vietnamu vycestoval v rámci smlouvy RVHP v roce 1980. Jeho zdravotní stav je dobrý. V současnosti nemá trestní stíhání, ale v minulosti byl trestně stíhán, byl odsouzen k trestu odnětí svobody na tři roky v roce 2013 v souvislosti s prodejem drog. O mezinárodní ochranu žádá, protože chce zůstat v ČR, žije zde již dlouho, zvykl si na prostředí, kulturu, v jeho věku by nebylo možné začít znovu žít ve Vietnamu. U pohovoru k jeho žádosti doplnil, že do ČR přijel jako učeň, v návratu do vlasti mu brání, že v jeho věku nemůže začít ve Vietnamu znovu. Uvedl dále, že si byl vědom, že v roce 2021 si měl prodloužit pobyt, po covidu na to úplně zapomněl.
5. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu ze dne 23. 5. 2025.
6. Následně dne 14. 10. 2025 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je legalizace pobytu v ČR, neboť zde pozbyl pobytové oprávnění, v ČR přivykl zdejšímu životu a kultuře, žije zde již dlouho. Návrat do země původu odmítá kvůli svému věku a kulturním rozdílům obou zemí. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu. Tvrzené obavy nelze vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Stejně tak nelze vyhodnotit jako pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Tvrzeným důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je snaha o legalizaci pobytu. Žalovaný neshledal ani důvod k udělení doplňkové ochrany.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.

8. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Zprávy o politické a bezpečnostní situaci ve Vietnamu považuje krajský soud za zcela dostačující a podložené. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se situací v zemi původu žalobce při zohlednění žalobcem v průběhu řízení uvedených skutečností.
9. Žalobce ve své žádosti nevylicil žádné azylově relevantní skutečnost. Takové skutečnosti ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu neshledal ani krajský soud. Nutno připomenout, že je to podle ustálené judikatury zdejšího soudu právě žadatel o mezinárodní ochranu, kdo je primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany (srov. usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013–38, či ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014–48). Správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jež vycházejí ze žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně. Nepřísluší mu tak domýšlet právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k nim činit příslušná skutková zjištění (rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003–41, či usnesení ze dne 19. 10. 2020, č. j. 4 Azs 277/2018–60). Rozsah a obsah informací zjišťovaných o zemi původu se tak odvíjí od sdělení žadatele o mezinárodní ochranu (např. usnesení NSS ze dne 16. 12. 2021, č. j. 3 Azs 118/2021–39, bod [11]).
10. Jde-li o doplňkovou ochranu a pro ni klíčové kritérium „vážné újmy“, má soud za to, že na situaci žalobce ustanovení § 14a v žádném případě nedopadá. Žalobní tvrzení o hrozbě bezdomovectví je v zásadě ničím nepodloženým tvrzením založeným pouze na hypotetických obavách žalobce. Je třeba především zdůraznit, že to je a byl sám žalobce, který zapříčinil svou nynější situaci, kdy pozbyl oprávnění k pobytu tím, že včas nepožádal o jeho prodloužení a následně pobýval na území ČR vědomě bez jakéhokoli oprávnění k pobytu a neučinil žádné kroky k nápravě tohoto stavu. Krajský soud zcela přisvědčuje žalovanému (i s jeho odkazy na relevantní judikaturu), že mezinárodní ochrana (ani ve formě ochrany doplňkové) neslouží k legalizaci pobytu v případech obdobných žalobci, když k tomu mohou sloužit nástroje zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců.
11. Lze proto souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné.
12. Krajský soud v reakci na žalobní námitky žalobce zdůrazňuje, že podle názoru soudu se žalovaný zabýval v dostatečné míře situací žalobce optikou relevantní judikatury a nebylo

třeba, aby nad rámec uvedeného se zabýval otázkou vazeb a možnosti žití žalobce ve Vietnamu.

Závěr a náklady řízení

13. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 19. prosince 2025

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce